

İnsan kapitalı				
Ölkələr	Ümumi həcmi, trln. dollar	Ölkələrin milli sərvəti, %	Dünya yekunu, %	ABS səviyyəsi, %
Dünya üzrə yekun	365	66	100	384
Yeddiilik ölkələr və AB, o cümlədən:	215	78	59	226
ABŞ	95	77	26	100
OPEC ölkələri	45	47	12	47
MDB ölkələri	40	50	11	42
Digər ölkələr, o cümlədən:	65	65	18	68
Çin	25	77	7	26
Braziliya	9	74	2	9
Indoneziya	9	75	2	9
Meksika	8	77	2	8
Hindistan	7	58	2	7
Pakistan	4	80	1	4

ki, onun da 26 trln. dolları (48 %) insan kapitalının payına düşür.

Dünya Bankının hesablamalarına göre, ABŞ-in milli sərvətinin tərkibində əsas istehsal fondları (binalar, qurğular, maşın və avadanlıqlar) 19, təbii ehtiyatlar 5, insan kapitalı isə 76 % təşkil edir. Qərbi Avropana müvafiq göstəricilər 23, 2 və 74 %, Rusiyada isə uyğun olaraq 10, 40 və 50 %-dir [5].

Statistik məlumatlara əsasən 2003-cü ildə ali təhsil üzrə dövlət xərcləri özəl xərclərlə bərabər şədirdilmişdir.

Cədvəl 1-dən də göründüyü kimi, insan kapitalı bütün dünya ölkələrinin milli sərvətinin 2/3 hissəsini təşkil edir. Belə ki, inkişaf etmiş ölkələrdə bu göstərici 77–78 %-ə çatır. Azərbaycanda isə bu, dünya göstəricisində xeyli geri qaldığından onun gələcək yığımının sürətləndirilməsinin aktuallığı və dövlətin bu prosesin idarə edilməsində daha fəal iştirakı bir daha ön plana çəkilir.

İnsanın məhsuldar qabiliyyətlərinin tərkibinə, həmçinin ona miras qalan sağlamlıq ehtiyatı, intellektual səviyyə, mənəvi və əlaqəli dəyərlər və s. bioloji və sosial keyfiyyətlər daxildir.

All təhsilə təsir edən amillər

Ali təhsilə təsir edən amilləri təhlil etmək məqsədilə aşağıdakı düstürləri nəzərdən keçirək:

$$n_i = A_0 + a_1 h_i + a_2 I_m + a_3 I_s + \varepsilon_i, \quad (1)$$

burada n_i – verilmiş ildə iqtisadiyyatda məşğul olan min nəfərə düşən ali məktəblərə tələbə qəbulu; h_i – verilmiş ildə ali təhsilli məşğul əhalinin payı; I_m – verilmiş ildə orta əməkhaqqının səviyyəsi; I_s – verilmiş ildə bir məşğul insanların orta aylıq gəliridir.

$$n_i = A_0 + a_1 n_i^{\text{burax}} + a_2 h_i + a_3 I_m + a_4 d_1 + a_5 d_2 + \varepsilon_i, \quad (2)$$

burada n_i^{burax} – verilmiş ildə əhalinin hər min nəfərinə düşən məzunların sayı; I_m – verilmiş ildə bir işləyənin orta aylıq gəliri ilə orta aylıq əməkhaqqı arasındaki fərq; d_1, d_2 – meqapolislər və milyoner şəhərləri xarakterizə edən saxta dəyişənlərdir.

$$N_t^i = A + b X_{\text{işsiz}}^i + c I_g^i + d D_{\text{ali}}^i + e G_p^i + k N_s^i + m K_c^i + n E_f^i, \quad (3)$$

burada N_t^i – 1000 nəfərə düşən tələbələrin sayı; $X_{\text{işsiz}}^i$ – işsizliyin səviyyəsi; I_g^i – əhalinin orta gəlirləri; D_{ali}^i – ali təhsilli məşğul əhalinin xüsusi çökəsi; G_p^i – şəhər əhalisinin xüsusi çökəsi; N_s^i – əhali sıxlığı; K_c^i – Cinni əmsalı (əhalinin gəlirlərinin diferensiasiya səviyyəsinin göstəricisi); E_f^i – əhalinin iqtisadi fəallıq səviyyəsidir.

İnsan kapitalının əhalinin gəlirlərinə təsirinin empirik tədqiqi

"Inkişaf mənbəyi" modellərində adətən Cobb-Duqlasın aqregirilmiş geniş isteh-

sal funksiyasından istifadə olunur. Burada insan kapitalı istehsal amili kimi dəyişen olaraq daxil edilmişdir

$$Y = AK^\alpha L^\beta h^\gamma, \quad \alpha + \beta + \gamma = 1, \quad (4)$$

burada A – ümumi amil məhsuldarlığı; K – fiziki kapital ehtiyatı; L – məşğul əhalinin sayı; h – bir məşğul şəxsə düşən insan kapitalı ehtiyatıdır (bir məşğul şəxsin orta təhsil ili ilə ölçülür).

Verilmiş funksiya R.Barronun məlum regressiyasının çıxarılması üçün əsas hesab edilir. Regressiyada α, β və γ parametrləri inkişaf sürətinə hər bir dəyişənin nisbi qiymətləndirilmədir [6].

Ehtimal olunur ki, insan kapitalına qoyulan investisiyaların qayıtma normasının orta normarı üstələməsi insan kapitalından əldə edilən mənfəət hesabınadır. R.Barronun qeyd etdiyi kimi, belə səmərəliyin yaranması insanların hər hansı qabiliyyətlərinin (biliklər mübadiləsi, ünsiyyət qurmaq və s.) tətbiqindən verim ona qabiliyyətli insanların əhatə etməsi nəticəsində artır.

Təhsilin əhali gəlirlərinə təsirinin sahə təhlilinin nümunəsi kimi Avstriya iqtisadçılarının modelini misal göstərmək olar. Onlar inkişafı müəyyən edən amillərin təyin edilməsi məqsədilə iqtisadi inkişaf sxemi çərçivəsində model qurmuşlar. Bu modeldə həm iqtisadi inkişafın neoklassik və endogen artım modellərini, həm də inkişaf etmiş ölkələrin texnoloji sxemini birləşdirməyə cəhd etmişlər [7].

Başlanğıc nöqtə Cobb-Duqlasın aşağıdakı kimi modifikasiya edilən "genişləndirilmiş" funksiyasıdır:

$$Y = AK^\alpha H^\beta L^\gamma, \quad (5)$$

burada Y – ümumi əlavə dəyər, K, H – fiziki və insan kapitalı ehtiyatları, L – əməkdir.

Miqyasdan daimi verimin olması ehtimal edilir, başqa sözlə $\gamma = 1 - \alpha - \beta$. Adambaşına düşən (bir məşğul şəxsə) ümumi əlavə dəyərin həcmi izah etmək üçün istehsal funksiyası aşağıdakı kimi ifadə olunmuşdur:

$$Y = AK^\alpha H^\beta POP^\gamma PART^\gamma, \quad (6)$$

burada POP^γ – əhali; $PART^\gamma$ – iqtisadi fəal əhalidir (L/POP).

İntensiv formada və loq-diferensiallara ala-

$$\Delta ln Y = \Delta ln A + \alpha \Delta ln K + \beta \Delta ln H + \gamma \Delta ln PART, \quad (7)$$

burada $Y = Y/POP$ – adambaşına düşən ümumi daxili məhsul (ÜDM); $k = K/POP$ – adambaşına düşən fiziki kapital; $h = H/POP$ – adambaşına düşən insan kapitalıdır.

Ümumi amil məhsuldarlığı texnoloji tərəqqi və ya innovasiya fəallığı (o cümlədən qabaqcıl ölkələrdən texnologiya alınması və özünün elmi-tədqiqat təcrübə konstruktur işlərinin (ETTKİ) nəticəsi olaraq) kimi nəzərdən keçirilir.

Bu prosesin formallaşdırılması Romerin modelinə çevrilir. Burada bilik (A) ETTKİ sektorunda $\Delta ln A_t = \phi_1(H_t)$ istehsal funksiyasının köməkliyi ilə yaradılır.

Belə formallaşma $A(\Delta ln A)$ artım sürətinin ETTKİ-də məşğul insan (H_t) kapitalı funksiyası olmasına nəzərdə tutur.

Həmin əlaqənin yoxlanılması təklif edilmişdir. İnsan kapitalı ehtiyati dedikdə, müəyyən təhsil səviyyəli iqtisadiyyatda məşğul əhali başa düşülür. Fərəz olunur ki, ümumi amil məhsuldarlığı insan kapitalının həcmindən asılıdır. Başqa sözlə,

$$\Delta ln A_t = \phi_1(H_t), \quad (8)$$

burada H_t – ali təhsilli məşğul əhalinin sayıdır [8].

Qeyd edildiyi kimi, empirik tədqiqatların böyük ekseriyəti giriş amillərin (başqa sözlə, xərclər) köməkliyilə innovasiyanı ölçülür. Bu isə təhrif olunmuş mənzərə yaradır. Lakin nəzərə almaq lazımdır ki, innovasiya yalnız insan kapitalı funksiyası olmayıb, həmçinin ETTKİ prosesinin bir sıra digər xarakteristikaları (məsələn, ixtiraların ehtimal təbəti kimi) ilə də əlaqəlidir. ETTKİ sektorunun verimi ideyaların tükənməsi səbəbindən daimi olmaya bilər.

Müəssisələrin ETTKİ-dəki öz səylərinin (H , h) ölçülüməsinə istiqamətlənmiş girişə alternativ kimi ETTKİ sektorunun buraxılışına yönəlmə olar. Məqbul qiymətləndirmə bir məşğul düşən, istehsalatda tətbiq olunan patentlərin (Pat) sayının hesablanmasıdır. Başqa sözlə, A -nın artım sürəti üçün aşağıdakı spesifikasiyadan istifadə etmək olar:

$$\Delta ln A_t = \phi_2(Pat), \quad (9)$$

Adambaşına düşən insan kapitalının ölçülüməsindən istifadə etməklə bu qarşılıqlı əlaqənin yoxlanması həyata keçirilmişdir. Başqa sözlə,

$$\Delta ln A_t = \phi_2(h_t), \quad (10)$$

Cədvəl 2

Dəyişənlər	Tərifi	Mənbələr
$\Delta \ln Y_i$	Adambaşına düşən ümumi əlavə dəyərin orta artım sürəti, %	Cam-Econ
$\Delta \ln k_i$	Adambaşına düşən fiziki kapitalın orta artım sürəti, %	Cam-Econ, o.c.
h_{-m_i}	Nailiyyətlərin orta norması – orta təhsil (ikinci), %	Eurostat, o.c.
H_i	Ali təhsilli insanların orta sayı (üçüncü), 1000 nəfər	Eurostat, Cam-Econ, o.c.
H_{-m_i}	Orta təhsilli insanların orta sayı (ikinci), 1000 nəfər	Eurostat, Cam-Econ, o.c.
Pat_i	Məşğul əhalinin 1000 nəfərinə düşən patentlərin orta sayı	Eurostat
$x_i(m_i)$	Ümumi əlavə dəyərdə ixrac (idxal) kvotası, %	Hallat (1999) Eurostat
GAP_i	$GAP_i = \left(\frac{Y_{\max,i}^* - Y_i^*}{Y_i^*} \right) \cdot 1993\text{-cü il (başlangıç səviyyəsi)}$	Cam-Econ, o.c.

Qeyd. Cam-Econ, Cambridge Econometrics; o.c. əsasında müəllifin öz hesablamalarıdır. 1993-cü ildə texnoloji lider Fransa (he de France) olub.

Cədvəl 3

	Asılı dəyişən, $\Delta \ln Y$					
Konstanta	0.9674 (5.94)	1.5684 (11.58)	1.0199 (5.98)	0.4860 (1.98)	1.1182 (6.39)	0.5137 (1.47)
$\Delta \ln k$	0.2301 (4.74)	0.1213 (2.41)	0.2366 (4.83)	0.1948 (4.08)	0.2477 (5.39)	0.1973 (3.95)
$\Delta \ln h$	0.1063 (4.48)		0.1069 (4.53)	0.1077 (4.66)	0.1144 (5.07)	0.1083 (4.70)
$\Delta \ln h-m$		-0.0280 (-0.70)				
H			-0.0006 (-1.62)			
H				0.0397 (2.63)		0.0383 (1.91)
$\ln Pat$					0.1149 (2.29)	0.0081 (0.13)
$\Delta \ln PART$	0.3468 (4.26)	0.5109 (6.19)	0.3377 (4.18)	0.3521 (4.22)	0.3826 (4.60)	0.3545 (4.10)
R^2_{adj}	0.498	0.422	0.501	0.545	0.521	0.542
F-test	43.010	31.870	32.831	39.091	35.495	31.023
AIC	2.036	2.177	2.038	1.944	1.997	1.960
No of obs.	128	128	128	128	128	128

Qeyd. t – values (mötərizədə) White – Heteroscedasticity consistent standard errors (White, 1980) əsasında müəllif tərəfindən tərtib olunub. AIC – Akaike info criterion.

burada h_i – bir məşğul şəxsin orta təhsil müddətidir, il.

Xərc göstəriciləri vasitəsilə ETTKİ-nin inkişafındakı səylərin ölçüləşməsinə (ETTKİ-də ümumilikdə, iqtisadiyyatda isə ali təhsilli çalişanların sayı və s.) alternativ kimi ETTKİ sahəndəki nailiyyət göstəriciləri (bu sektorun buraxılış göstəriciləri) hesab olunur [7].

Arzu olunan ölçüyə bir məşğul şəxsə düşən patentlərin sayı aid edilir. Bunu nəzərə alaraq, A-nın artım sürəti aşağıdakı kimi olur [9]:

$$\Delta \ln A_i = \varphi^3 Pat_i \quad (11)$$

Buna baxmayaraq, patentlər ana şirkətlərin hesablarında qeydiyyata alınır. Onların yerləşdiyi məkan isə adətən tədqiqat aparılan regionla yaxın olmadığından ölçmənin dəqiqliyi ilə əlaqədar müəyyən problemlər yaranır.

Iqtisadi inkişafa təsir edən ETTKİ ilə yanaşı, texniki tərəqqinin inkişafının digər vacib məbəyi olan texnoloji liderlərdən texniki cəhətdən geri qalmış ölkələrin texnikalarının əldə edilməsidir.

Bunun iqtisadi əsaslandırılması ondan ibarətdir ki, böyük texnoloji gerilik digər bərabər şərtlər çərçivəsində texnologiyanın əldə edilməsi üçün geniş imkanlarla və müvafiq olaraq, A-nın yüksək artım sürəti ilə əlaqədardır. Texnoloji nailiyyətlərin səviyyəsi dolayısı müşahidə olundığından əməyin məhsuldarlığı səviyyəsindən Y^* (bu səviyyəni xarakterizə edən dayışən kimi) istifadə edilir. Texnologiyaların əldə edilməsi prosesi aşağıdakı kimi xüsusişdirilə bilər:

$$\Delta \ln A_i = \eta_1 \left(\frac{Y_{\max,i}^* - Y_i^*}{Y_i^*} \right) = \eta_1 GAP_i, \quad (12)$$

burada $Y_{\max,i}^*$ – texnoloji liderin əmək məhsuldarlığı səviyyəsi, η_1 – liderlərin geriləmənin aradan qaldırılma sürətidir [7].

Yeni texnologiyaların əldə olunması və müvafiq olaraq, tətbiq edilməsi üçün insan kapitalı tələb olunur.

Sübut olunmuşdur ki, əldəetmə parametri insan kapitalının artan funksiyasıdır. Bu ideyadan istifadə edərək, əldəetmə prosesi aşağıdakı kimi müəyyənəşdirilir:

$$\Delta \ln A_i = \eta_2 h_i \left(\frac{Y_{\max,i}^* - Y_i^*}{Y_i^*} \right) = \eta_2 h_i GAP_i. \quad (13)$$

Verilmişə tənliyə əsasən sübut edilir ki, daiyi insan kapitalı olan regionlar aşağı ilkin əmək məhsuldarlığı ilə yüksək inkişaf tempinə malikdirlər. Həmçinin yüksək insan kapitalı səviyyəsinə malik olan regionlar texnoloji liderlər geriləmə səviyyəsini daha sürətlə (A -nın daha yüksək artımı) aradan qaldırıb ilərlər.

Qeyd edilmişədir ki, beynəlxalq ticarət də müxtəlif ölkələrin konvergensiyasının vacib amili hesab olunur [10].

İnsan kapitalı və "texnoloji" gerilik göstəricisi birləşmiş xarici ticarət göstəricisi ilə əvəzlenərək, (12) ifadəsi aşağıdakı kimi modifikasiya edilir:

$$\Delta \ln A_i = \eta_3 T_n \left(\frac{Y_{\max,t}^* - Y_t^*}{Y_t^*} \right) = \eta_3 T_n GAP_i. \quad (14)$$

Verilmiş modeldə ticarət ya idxalın m , ya da idxacın x ÜDM-dəki payı olaraq göstərilə bilər. İdxalın xüsusi çəkisinin yüksək olması qabaqcıl ölkələrdən texnologiyalar əldə etməyə imkan verir. Digər tərəfdən, idxacın xüsusi çəkisinin yüksək olması dünya liderlərindən texnologiyalar əldə etməyi stimullaşdırın xarici bazarlardakı rəqabətin səmərəliyi ilə əlaqədardır.

Bələliklə, ölkələrdə ETTKİ-nin fəal inkişaf etdirilməsi texnoloji geriliyin aradan qaldırılmasına səbəb olur.

ETTKİ-nin təsirindən iqtisadiyyatda spesifik biliklər yaranır ki, onlar da öz növbəsində xaricdən alınmış yeni texnologiyaların daha asan mənimşənilməsinə şərait yaratmış olur [11].

Bələ məntiqi əsaslandırmanı H.Badinqər və Q.Tondl aşağıdakı düsturla ifadə etmişlər:

$$\Delta \ln A_i = \eta_4 Pat_i \left(\frac{Y_{\max,t}^* - Y_t^*}{Y_t^*} \right) = \eta_4 Pat_i GAP_i. \quad (15)$$

Həmçinin müxtəlif spesifikasiyaları nəzərə almaqla adambaşına düşən ÜDM artımını təmin edən amillərin müəyyənləşdirilməsi üçün yoxlanılmış, fərqli modellər alınmışdır:

$$\Delta \ln Y_i = \delta + \alpha \Delta \ln k_i + \beta \Delta \ln h_i + \gamma \Delta \ln PART_i$$

$$\Delta \ln Y_i = \delta + \dots + \varphi_3 Pat_i \quad (1a)$$

$$\Delta \ln Y_i = \delta + \dots + \varphi_3 Pat_i + \eta_1 GAP_i \quad (1b)$$

$$\Delta \ln Y_i = \delta + \dots + \varphi_3 Pat_i + \eta_2 h_i GAP_i \quad (1c)$$

$$\Delta \ln Y_i = \delta + \dots + \varphi_3 Pat_i + \eta_3 T_n GAP_i \quad (1d)$$

$$\Delta \ln Y_i = \delta + \dots + \varphi_3 Pat_i + \eta_4 Pat_i GAP_i \quad (1e)$$

Burada iqtisadi artım fiziki və insan kapitalının ($\Delta \ln k$, $\Delta \ln h$) yığımı texnoloji inkişaf amilləri ilə izah olunur. Sonuncu isə öz növbəsində, texniki tərəqqinin əkzogen sürəti, patentlərin sayı vətəsindən ölçülən regionun innovasiya qabiliyyəti, insan kapitalı, xarici ticarət və ya patentlərə genişləndirilmiş texnologiyanın əldəolunma komponenti ilə müəyyən edilir. $\Delta \ln PART$ də-

	Aslı dayışan $\Delta \ln Y$						
	(4)	(4a)	(4b)	(4c)	(4d)	(4e)	(4f)
Konstanta	0.4860 (1.98)	0.4967 (1.82)	0.5107 (2.05)	0.2897 (1.13)	0.3886 (1.55)	0.4933 (2.04)	0.3161 (1.16)
$\Delta \ln k$	0.1948 (4.08)	0.1984 (2.75)	0.1398 (2.01)	0.1214 (2.00)	0.1353 (1.98)	0.1955 (4.07)	0.1075 (1.54)
$\Delta \ln h$	0.1077 (4.66)	0.1082 (4.47)	0.1019 (4.03)	0.1108 (4.98)	0.1014 (4.22)	0.1069 (4.22)	0.1083 (4.47)
h	0.0397 (2.63)	0.0389 (1.98)	0.0382 (2.54)	0.0520 (3.28)	0.0503 (3.03)	0.0414 (2.44)	0.0503 (2.99)
GAP		-0.0001 (-0.08)					
$hGAP$			0.0164 (1.34)				0.0061 (0.42)
$xGAP$				0.0099 (2.76)			0.0090 (2.21)
$mGAP$					0.0052 (1.93)		
$ParGAP$						-0.0027 (-0.41)	
$\Delta \ln PART$	0.3521 (4.22)	0.3514 (4.06)	0.3675 (4.19)	0.3326 (4.27)	0.3599 (4.39)	0.3461 (3.94)	0.3401 (4.05)
$R^2_{\text{adý}}$	0.545	0.542	0.550	0.565	0.554	0.542	0.562
F-test	39.091	31.024	31.989	33.931	32.607	31.080	28.143
AIC	1.944	1.960	1.943	1.909	1.932	1.959	1.922
No of obs.	128	128	128	128	128	128	128

Qeyd. t – values (mötərizədə) White – Heteroscedasitcity consistent standard errors (White, 1980) əsasında müəllif tərəfindən tərtib olunub. AIC – Akaike info criterion.

yişəni əhalinin iqtisadi fəallığının dəyişilməsinə izləyir. Belə ki, G modeli adambaşına düşən göstəricilər üzrə ixtisaslaşdırıb.

Badinquer-Tondl modelinin sınaqdan keçirməsinin nəticələri

H.Badinquer və Q.Tondl modeli 1993–2000-ci illər ərzində 128 regionun göstəriciləri əsasında sınaqdan keçirilmişdir. Məlumatlar toplusu Avstriya və Yunanistan istisna olmaqla Avropanın böyük hissəsini əhatə edir. Hesablamalarda adambaşına düşən göstəricilərdən istifadə olun-

muşdur (cədvəl 2).

Ehtimal olunur ki, regressiyaların məkan təhlili kifayət qədər realist nəticələr verə bilər. Cənubi bu zaman kifayət qədər aqregirləşdirilmiş məlumatlardan (məsələn, AB-nin regionları üçün) istifadə olunur.

Yığılmış amillər olan qısa modeldə (cədvəl 3, sütun 1) statistik əhəmiyyətə malik qiymətləndirmələr göstərir ki, adambaşına düşən gəlirlərin artımı həm fiziki, həm də insan kapitalının yiğimi ilə əlaqədardır [12, 13].

H.Badinquer və Q.Tondl qeyd edirlər ki, AB-

nin regionlarında iqtisadi artım ali təhsilə münasibətdə həssaslıq nümayis etdirə də, orta təhsildəki dəyişikliklər statistik baxımdan əhəmiyyətli deyil (bax: cədvəl 3, sütun 2). Sütun 1-dəki regressiyanın əmsallarının həcmi statistik baxımdan əhəmiyyətlidir. Onlar fiziki kapital üzrə buraxılışın elastikliyini 0.20, insan kapital üzrə isə 0.10 səviyyədə göstərilərlər. Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, işləyən əhalinin xüsusi çəkisinin artması daha yüksək artıma (buraxılış elastikliyi təxminən 0.34) səbəb olur.

Sonradan müəlliflər innovasiya fəallığını (bax: cədvəl 3, sütunlar 3–6) daxil etməklə qiymətləndirilən modeli genişləndirirlər. ETTKİ-də möşgül olan ali və orta təhsilli insanların artıma müsbət təsir etdiyi müşahidə olunmur (bax: cədvəl 3, sütun 3). Əhalinin təhsil nailiyyətlərindən istifadə olunduğu halda, statistik əhəmiyyətli müsbət qarşılıqlı əlaqa sezilir (bax: cədvəl 3, sütun 4). Başqa sözlə, əhalisi ali təhsilli olan regionlar daha yüksək inkişaf tempinə iddiyalı hesab olunurlar. Sütun 6-da tətbiq olunan patentlərin sayı ilə ölçülən innovasiyalar əlavə olunub. Burada regressiya əmsali kiçikdir. Müəlliflər qeyd edirlər ki, ali təhsil səviyyəsi regressiya tənliyinə daxil edilməzsə və buraya yalnız tətbiq olunan patentlər daxil edilərsə, regressiya əmsali müsbət alınar. Müəyyən olunmuşdur ki, bu iki göstərici güclü korrelyasiyaya uğradıqdan belə effekt alınır. Yəni onların hər ikisi eyni anda qiymətləndirməyə daxil edilə bilməz. Burada belə bir nəticəyə golmək olar ki, AB-nin regionlarında innovasiya səviyyəsi iqtisadi artıma əhəmiyyətli dərəcədə müsbət təsir göstərir.

Ona görə də AB ölkələri və regionlarının təhsil səviyyəsinin yüksəldilməsi sahəsində əhəmiyyətli səylər iqtisadi artıma səbəb olur (cədvəl 4).

Beləliklə, Avstriya iqtisadçılarının qeyd etdiyi kimi, AB ölkə və regionlarında iqtisadi artıma fiziki və insan kapitalı yiğimi, innovasiya fəallığı və xarici ticarətdən əhəmiyyətli dərəcədə asıldır.

Təhsil əhali gəlirlərinin diferensiasiya ami li kimi

Əvvəldə qeyd edildiyi kimi, müəyyən ölkədə (və ya regionda) adambaşına düşən insan kapitalının yüksəlməsi fiziki və insan kapitalına investisiyaların artımına, istehsalın həcmiinin yüksəlməsi və adambaşına düşən gəlirlərin

çoxalmasının isə onların daha sürətli yiğiməsi səbəb olur.

İnsan kapitalı ehtiyatı qiymətləndirilmiş və genişləndirilmiş Solou-Svan modeli iqtisadiyyatın vəziyyəti sabit olaraq qəbul edilmədən empirik yoxlanılmış və aşağıdakı istehsal funksiyasından istifadə olunmuşdur:

$$Y_i = AK_i^\alpha L_i^\beta H_i^\gamma. \quad (16)$$

Müvafiq regressiya tənliyi aşağıdakı kimidir:

$$\ln Y_i = \ln A + \alpha \ln K_i + \beta \ln L_i + \gamma \ln h_i + \epsilon_i. \quad (17)$$

Deməli, müasir şəraitdə dünya iqtisadiyyatında yaranmış vəziyyətə əsasən ölkələrdə sahibkarlıq fəaliyyətindən əldə olunmuş mənfiət əsas kapitala deyil, məhz təhsil və elmə qoyulan investisiyalar hesabına qazanılır. Eyni zamanda Azərbaycanda insan kapitalına investisiyalar fiziki kapitala qoyulan investisiyalarla müqayisədə çox aşağıdır. Məlumdur ki, xeyli miqdarda özəl və dövlət vəsaitlərinin az səmərəli fiziki aktivlərə investisiya ediləsi cəmiyyətin məhdud resurslarından qeyri-rasional istifadə hesab olunur. Həmçinin cəmiyyətin müasir innovasiyalı iqtisadiyyat tərafından tələb olunan yüksək səmərəli aktivlərinə kifayət qədər vəsait qoyulmur.

Belə ziddiyətli vəziyyəti üç cəhətlə izah etmək olar: birincisi, ilk sənaye inqilabları iqtisadiyyatına, başqa sözlə, A.Smit və K.Marks dövründə xarakterik olan "məhsuldar əmək" və "maddi istehsal" kateqoriyalarına əsaslanan ictimai fikrin inersiyası ilə; ikincisi, ölkə iqtisad elminin qərb iqtisad elmindən geriliyi ilə, cünki artıq çoxdan qərbə qeyri-maddi aktivlərin və onlara investisiyaların iqtisadi səmərəliyini hesablaması öyrənilər; üçüncüsü, bizim sahibkarlar yalnız maddi nemətləri (müxtəlif təbii ehtiyatlar və s.) xüsusi mülkiyyətləri hesab edirlər. Onlar intellektual və digər qeyri-maddi aktivləri psixoloji cəhətdən "şəxsi əmlak" kimi qəbul etməyə hazır deyillər. Ona görə də Azərbaycan iqtisadiyyatının inkişaf etmiş, eləcə də inkişaf etməkdə olan ölkələrin iqtisadiyyatından geridəqalma təhlükəsi hələ də mövcuddur. Bu-nun səbəbi isə müasir iqtisadiyyatın inkişafının əsasını yeni amillərin – intellektual resursların (başqa sözlə bilik, istehsalat təcrübəsi, sahibkarlıq qabiliyyəti) təşkil etməsidir [8].

Dünya təcrübəsi əhali gəlirlərinin artımında təhsil xərclərinin iqtisadi əhəmiyyətini sübut

edir. 1990-ci illərin əvvəllərində təhsil xərcləri Fransada ümumi milli məhsulun (ÜMM) 7,1, Yaponiyada 6,3, ABŞ-da 6,1, Almaniyada 4,5, Rusiyada cəmi 2,7 % və ya inkişaf etmiş ölkələrdən 2–3 dəfə az təşkil etmişdir [9].

Aparıldığımız hesablamlara əsasən deyə bilərik ki, 2017-ci ildə ölkəmizdə təhsil xərclərinə ümumi bütçə xərclərinin 10,4 %-i aiddir. Bu, nəinki inkişaf etmiş ölkələrin, hətta keçmiş SSRİ-nin göstəricisindən də aşağıdır. Belə ki, 1941–1945-ci illər (7,5 %) istisna olmaqla qalan illərdə SSRİ-nin təhsil xərcləri 10,0 %-i aşmış və müharibədən sonrakı dövrdə belə 13,9 (1946–1950); 12,4 % (1951–1955) təşkil etmişdi. Azərbaycanda təhsil xərclərinin ÜDM-də xüsusi çəkisi isə olduqca aşağıdır (2,8 %) və belə şəraitdə innovativ iqtisadiyyatdan danışmaq hələ tezdir.

Nəticə

Müasir iqtisadiyyatda biliklər və elmi-texniki tərəqqinin rolunun artması ilə əlaqədar insan

kapitalının istehsalı və istifadəsi mexanizmləri tədqiqinin aktuallığı sürətlə yüksəlir. XXI əsrda işçi qüvvəsinin keyfiyyəti, onun təhsil və peşəkar hazırlıq səviyyəsi yalnız iqtisadi tərəq-qinin həlli dəci amili deyil, həmçinin milli iqtisadiyyatın rəqabətqabiliyyətinin başlıca şərtidir.

Təhsilə qoyulan investisiyaların səmərəliyini təhlil etmək üçün təhsilin növləri və səviyyələri üzrə onun xərclərini hesablaması lazımdır. Bir çox ölkələrin statistika idarələrinin saytlarında (məsələn, ABŞ və Kanada) belə məlumatlar hamı tərəfindən izlənilir. Böyük Britaniyanın statistika idarəsinin saytında isə hətta təhsil səviyyələri üzrə test imtahanlarının nəticələrinə və ixtisaslar üzrə xərclərin daxili verim normasına da rast gəlmək mümkündür. Bununla yanaşı, təhsil xərclərinin verim normasının onun növləri, səviyyəsi, ixtisaslar üzrə hesablanması insan kapitalının formallaşması və istifadəsi prosesinin idarə olunmasının təkmilləşdirilməsi üçün müüm əhəmiyyət kəsb edir.

Ədəbiyyat siyahısı

1. Тодаро М. П. Экономическое развитие: учеб. пособие – М.: ЮНИТИ, 1997, с. 171-172.
2. Population and Economic growth. Gary S. Becker, Edward L. Glaeser, and Kewiin M. Murphy // AEA Papers and Proceedings, 1999, № 2, v. 89, p. 148.
3. Тодаро М.П. Экономическое развитие: учеб. пособие. – М.: ЮНИТИ, 1997, с. 191-193.
4. Acemoglu D. A Microfoundation for social Increasing Returns in Human Capital Accumulation. The Quarterly Journal of Economics. August 1996, VCXI, Issul 3, pp. 779-804.
5. Майбуров И.А. Эффективность инвестирования и человеческий капитал в США и России // МЭиМО, 2004, № 4, с. 3.
6. Комарова А.В., Павшок О.В. Оценка вклада человеческого капитала в экономический рост регионов России (на основе модели Мэнкью-Ромера-Уэйла) // Вестник НГУ, 2007, сер.: Социально-экономические науки, т. 7, вып. 3, с. 197.
7. Badinger H., Tondl G. Trade, Human Capital and Innovation: The Engines of European Regional Growth in the 1990-s // IEF Working Paper, 2002, № 42, p. 16.
8. Андриссен Д., Тиссен Р. Невесомое богатство. Определите стоимость вашей компании в экономике нематериальных активов. – М.: Олимп-Бизнес, 2004.
9. Добринин А.И., Дятлов С.А., Цыренова Е.Д. Человеческий капитал в транзитивной экономике. – М.: Наука, 1999, с. 107-108.
10. Ben-David D. and Kimhi A. Trade and the rate of income convergence. NBER working paper, № 7642. Cambridge, Ma: National Bureau of Research, 2000.
11. Quax, D. Gross-country growth comparison: Theory to empirics, CEPR discussion paper, № 2294, London: Centre for economic policy research, 1999.
12. Bassanini, A., Scarpetta S. and Hempings P. Economic Growth: The role of policies and institutions. Panel data evidence from OECD countries, OECD working paper, STI 2001.
13. De la Fuente A. and Domenich R. Human capital in growth regressions: How much difference does data quality make? CEPR discussion paper, № 2466. London: Centre for Economic Policy Research, 2000.